

FRANCJA W ZARYSIE

Francja południowo zachodnia

- 1 Abtei und Schloss Saint-Michel
2 Kathedrale von Chartres
3 Schloss und Park von Versailles
4 Kathedrale Sainte-Chapelle und der Hof von Avignon
5 Schloss des papstl. Hofes
6 Schloss und Park von Fontainebleau
7 Kathedrale von Amiens
8 Amphitheater und Theaterreste von Orange
9 Schloss und Festungsanlage von Carcassonne
10 Grabmal von Saint-Gilles
11 Schloss und Festungsanlage von Carcassonne
12 Die Pyrenäen, Ost bis Carcassonne
13 Abtei von Haut-Vézère
14 Abtei von Saint-Savin
15 Kloster des heiligen Anselm
16 Kloster von Montserrat
17 Kloster von Poblet
18 Kloster von Poblet
19 Kloster von Poblet
20 Kloster von Poblet
21 Kloster von Poblet

- 22 Abtei und Schloss von Compostelle
23 Abtei von Fontenay
24 Kloster von Saint-Denis
25 Kloster von Saint-Denis
26 Kloster von Saint-Denis
27 Kloster von Saint-Denis
28 Kloster von Saint-Denis
29 Kloster von Saint-Denis
30 Kloster von Saint-Denis
31 Kloster von Saint-Denis

- 32 Park von Stourhead
33 Park von Stourhead
34 Park von Stourhead
35 Park von Stourhead
36 Park von Stourhead
37 Park von Stourhead
38 Park von Stourhead
39 Park von Stourhead
40 Park von Stourhead
41 Park von Stourhead

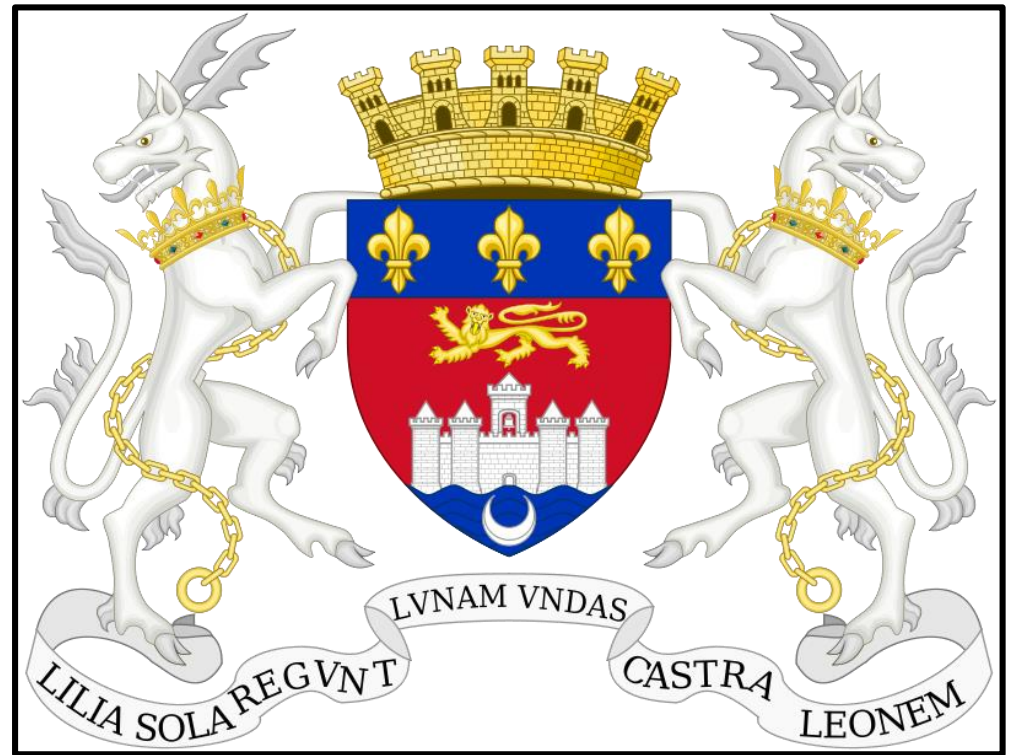
- 42 Park von Stourhead
43 Park von Stourhead
44 Park von Stourhead
45 Park von Stourhead
46 Park von Stourhead
47 Park von Stourhead
48 Park von Stourhead
49 Park von Stourhead
50 Park von Stourhead
51 Park von Stourhead

- NATIONAL PARKS**
- 1 Nationalpark Pyrénées
2 Nationalpark Pyrenäen
3 Nationalpark Cevennen
4 Nationalpark Mercantour
5 Nationalpark Cévennen
- MARSEILLE**
- 1 100 000
2 200 000
3 500 000
4 1 000 000
5 2 000 000
6 5 000 000
7 10 000 000
8 20 000 000
9 50 000 000
10 100 000 000

Bordeaux

Bordeaux to miasto portowe w południowo-zachodniej Francji, położone w zakolu rzeki Garonny, około 20 km od jej ujścia do Żyrondy. Jego historia sięga czasów starożytnych, kiedy to znajdowała się tu celtycka osada zwana **Burdigala**. Jakiś czas później została podbita i zajęta przez **Rzymian**.

W IV wieku n.e. znane ze znakomitych szkół. Od 314 biskupstwo, w 412 zajęte przez Wizygotów, a od 507 Franków. W latach 1154–1452 w rękach angielskich (lenno Plantagentów). Stolica Akwitanii. Macierzysty ośrodek żyrondyków podczas rewolucji francuskiej. W czasie wojny francusko-pruskiej 1870–1871, oraz w czasie I wojny światowej i II wojny światowej tymczasowa siedziba rządu francuskiego. Główny ośrodek gospodarczy i kulturalno-naukowy pld.-zach. Francji. Różnorodny przemysł m.in. winiarski (wina regionu Bordeaux), lotniczy, metalurgiczny. Ważny węzeł komunikacyjny (port lotniczy).

Pont de Pierre, zwany „kamiennym mostem”, to most w Bordeaux, który łączy lewy brzeg rzeki Garonne z prawą dzielnicą miasta Bastide. Ma długość 487 m i szerokość 19 m

Nabrzeże Garonny

Wodne Zwierciadło – *Miroir d'eau*. Projekt Micheala Corajouda pozwala przyrzeć się miastu jak w lustrze dzięki stale utrzymywanej dwucentymetrowej warstwie wody.

Katedra Świętego Andrzeja

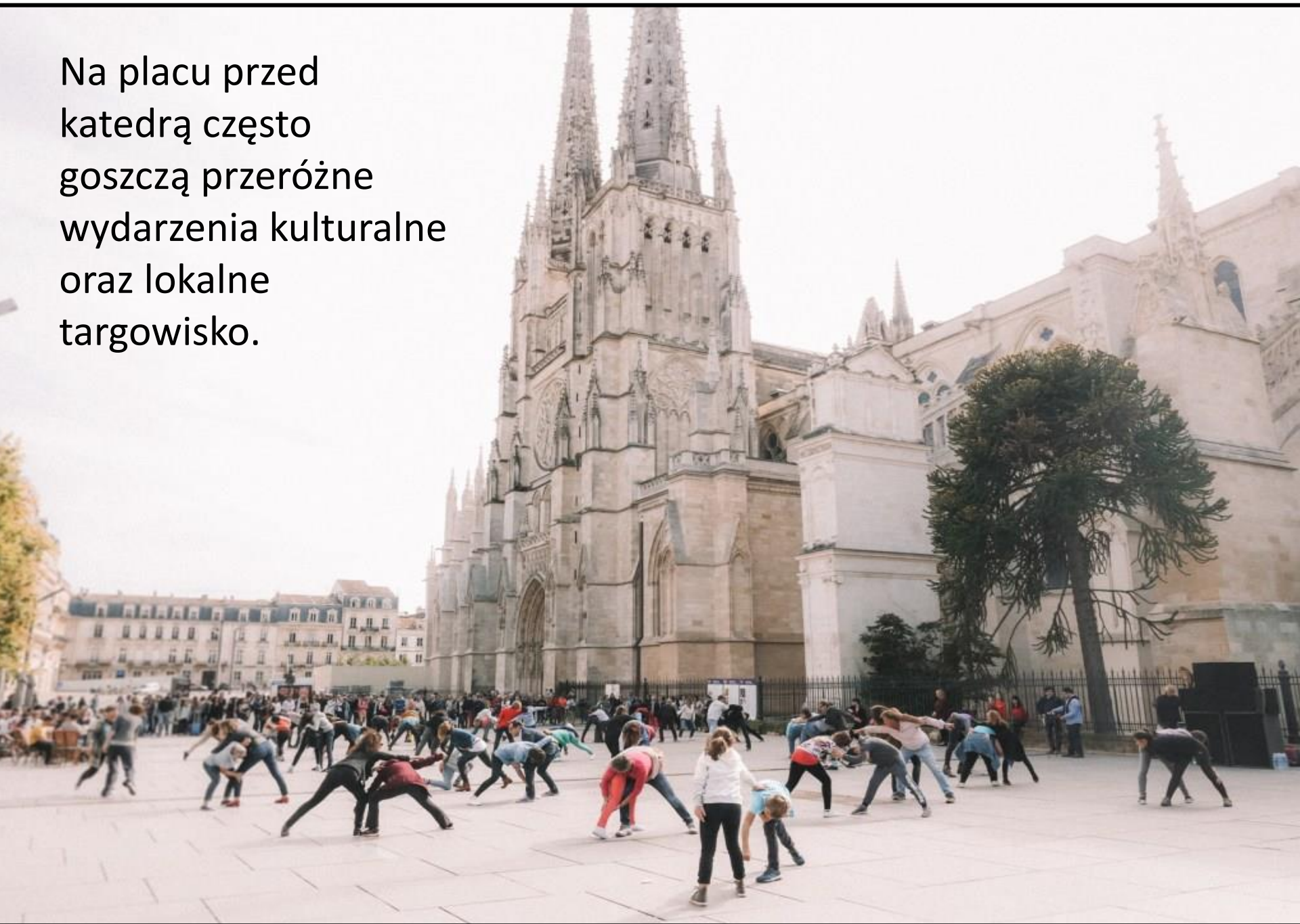

Budowę gotycko-romańskiej katedry Świętego Andrzeja na placu Pey-Berland ukończono u schyłku XI wieku.

Na placu przed katedrą często goszczą przeróżne wydarzenia kulturalne oraz lokalne targowisko.

Kościół Sainte-Eulalie
słynny z Cudu
Eucharystycznego.
(Wizja w Monstrancji)

© Laurent Charron

Widok na Teatr Wielki w Bordeaux

Cité du Vin -
muzeum wina

Galeria sztuki współczesnej przy Place Gambetta

ELS
tendance

Parking płatny

Wydma Piłata

Jest położona
w La Teste-de-Buch,
w odległości 60 km
od Bordeaux.

Rozciąga się
na długości 2,7 km
(w kierunku północno-
południowym)
i szerokości 500 m
(kierunek wschód-
zachód).

Ma wysokość 110 m
i stale wzrasta.

Wydma również przemieszcza się w tempie 5 m/rok

Oradour-sur-Glane – opuszczona miejscowość i gmina we Francji, w regionie Nowa Akwitania.

10 czerwca 1944 r. oddział niemieckich wojsk Waffen-SS wchodzący w skład 2 Dywizji Panczernej SS „Das Reich” wymordował niemal całą ludność miasteczka, w odwecie za zabicie przez *Resistance* (francuski ruch oporu) oficera SS. Zamordowano 642 osoby – mężczyzn, kobiety i dzieci.

Przeżyła tylko jedna kobieta (47-letnia Marguerite Rouffanche, która wyskoczyła przez małe okienko w kościele), pięciu mężczyzn oraz dziecko. W dodatku spacyfikowano nie tę miejscowość – oficera SS zabito w Oradour-sur-Vayres.:

Na pamiątkę tego wydarzenia ruiny Oradour-sur-Glane pozostawiono w oryginalnym stanie. Znajduje się tam także muzeum. Na pomniku stojącym przy wejściu do miasta znajduje się przesłanie: „Souviens-Toi – Remember” – *Pamiętaj*.

Cité de Rocamadour

Rokamadour

Rocamadour to średniowieczne miasto w środkowej Francji, usytuowane na malowniczym wysokim, blisko 400 metrowym pionowym wapiennym klifie. Z daleka wygląda jakby było wręcz przyczepione do stromego urwiska.

Nazwa miasta pochodzi od *roc amator* (skała Amadoura), według legendy Amadour był pustelnikiem mieszkającym na skale, na której później zbudowano Sanktuarium. W XII wieku znaleziono jego nietknięte czasem ciało. Miasteczko leży na szlaku pielgrzymkowym do hiszpańskiego Santiago de Compostela, dlatego odwiedzali je liczni pielgrzymi. W przytulonej do skał Bazylice Zbawiciela znajduje się posążek Czarnej Madonny. Jest to jeden z ośmiu posążków Czarnej Madonny znajdujących się w rejonie Owernii.

Kres świętości Rocamadour nastąpił w okresie **wojen religijnych** jakie toczono we Francji w drugiej połowie XVI wieku. Wtedy to hugenoci (francuscy protestanci) doszczętnie splądrowali i zniszczyli miejscowe sanktuarium, a ciało Amadoura spalili.

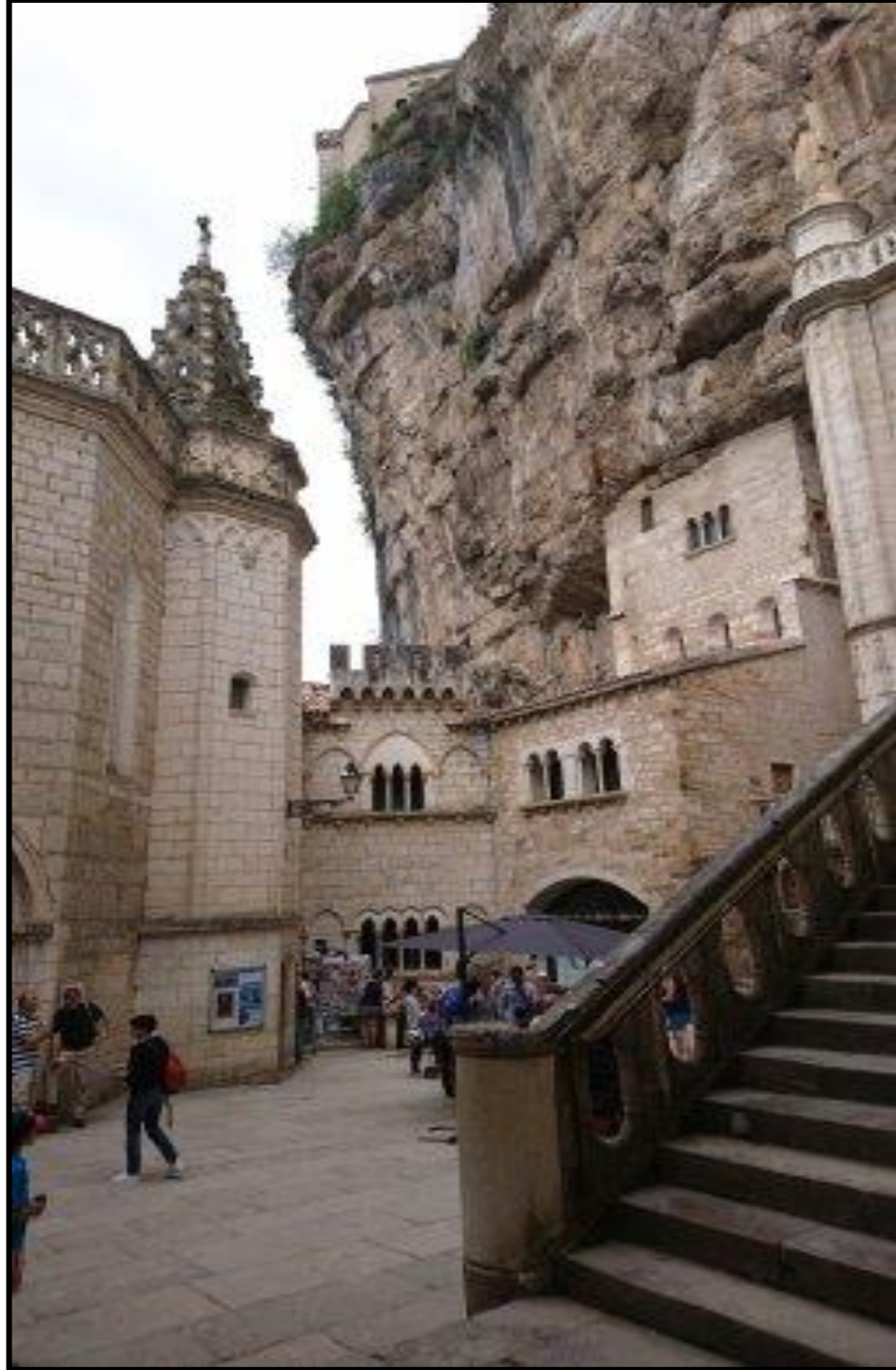

Kaplica Czarnej Madonny z Rocamadour

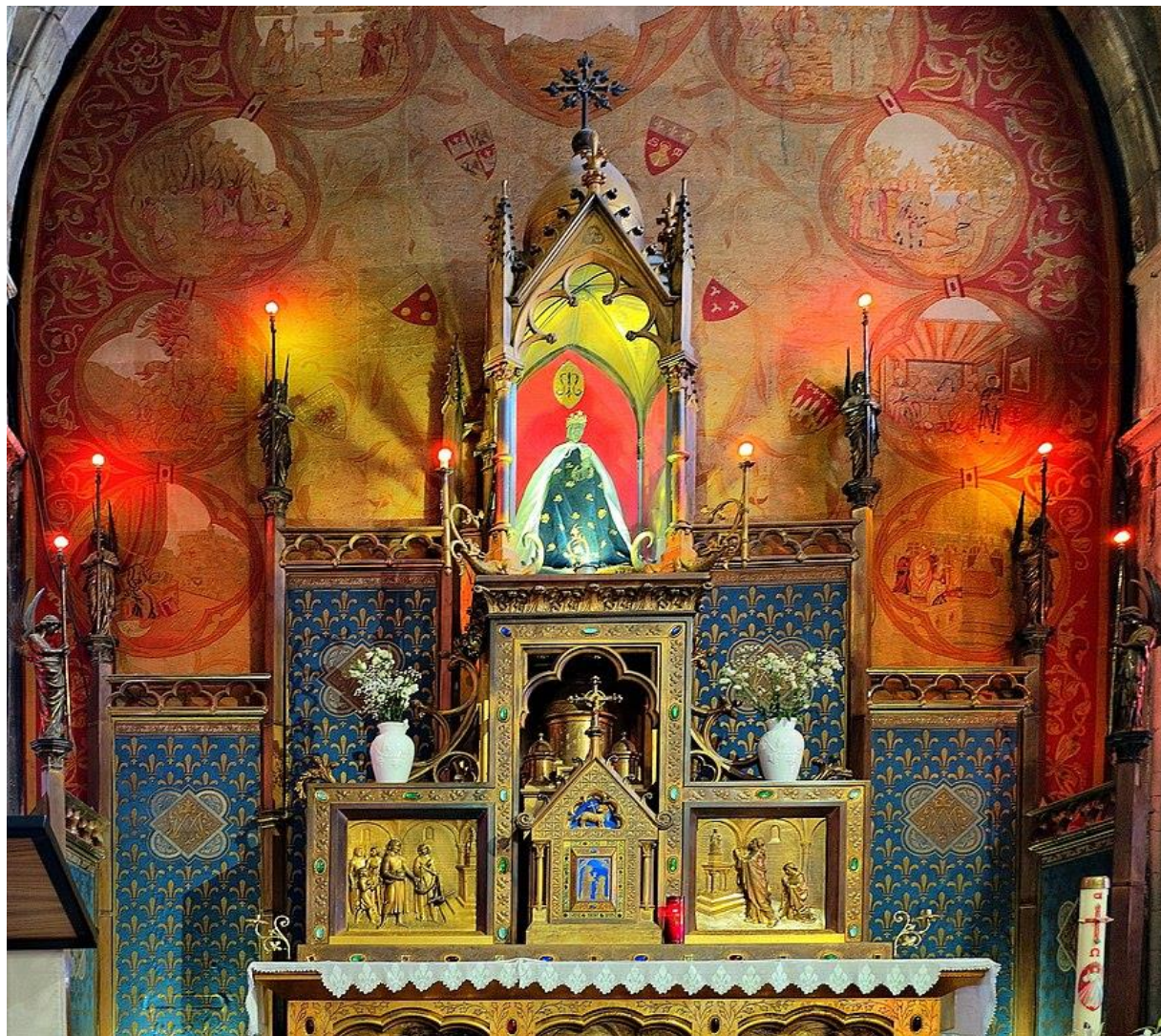

Czarna Madonna
z
Rocamadour

W XI wieku Rocamadour stał się obok Jerozolimy, Rzymu i Composteli jednym z czterech najważniejszych miejsc pielgrzymkowych średniowiecznej Europy.

Obecnie sanktuarium składa się z:
bazyliki Chrystusa Zbawiciela,
kaplic: św. Anny,
św. Błażeja,
św. Jana Chrzciciela,
św. Michała Archanioła
oraz Matki Bożej.

Gouffre de Padirac

Padirac to niewielka miejscowość oddalono o 20 km od Rocamadour, położona na północnym skraju płaskowyżu **Causse de Gramat**. Jedną z ciekawszych atrakcji jest tu rozległa i niezwykle malownicza przepaść zwana **Gouffre de Padirac**.

Ma ona 100 metrów szerokości i 256 głębokości i stanowi naturalne wejście do **jaskini**. Na dół rozpadliny zjechać można windą lub zejść schodami.

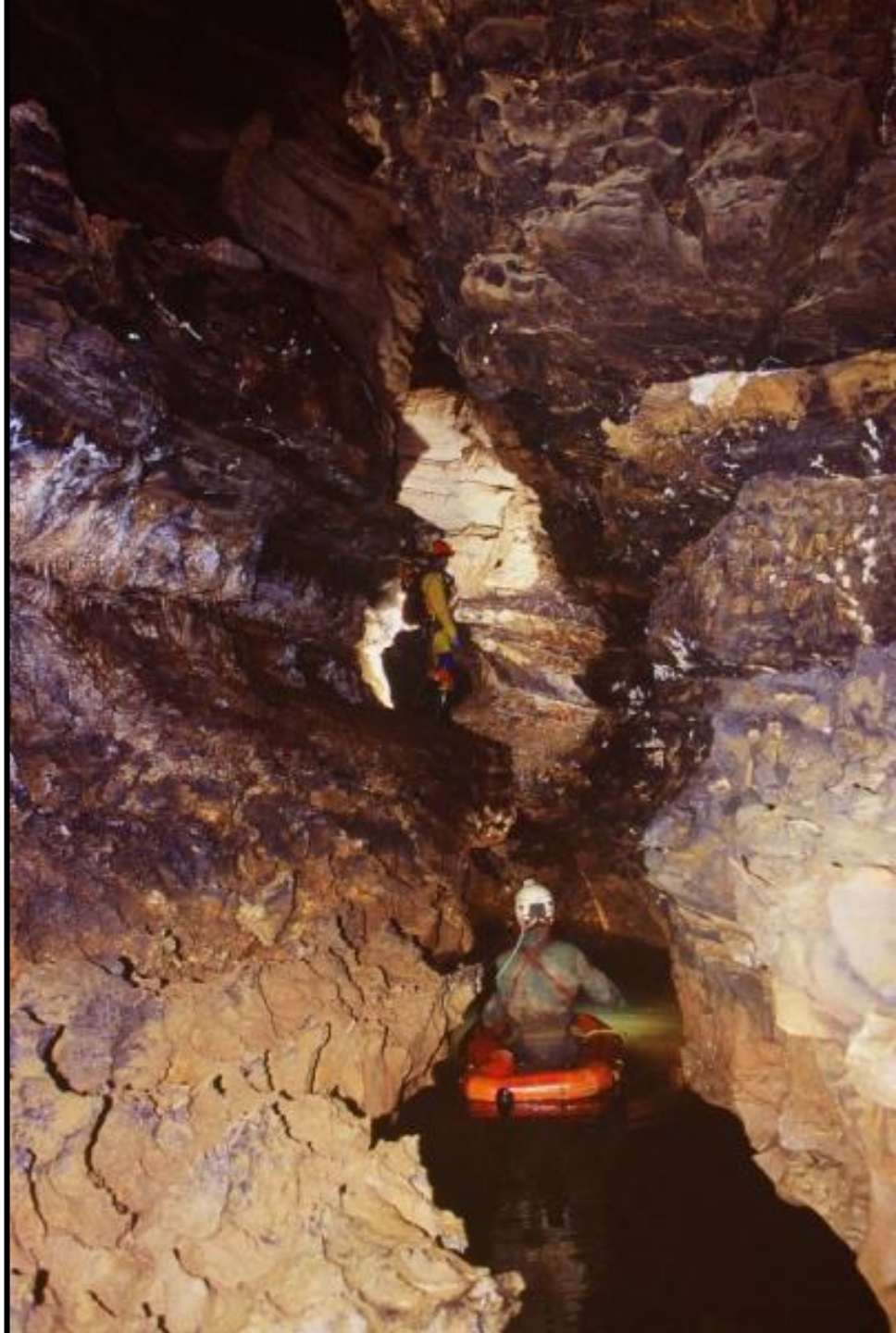
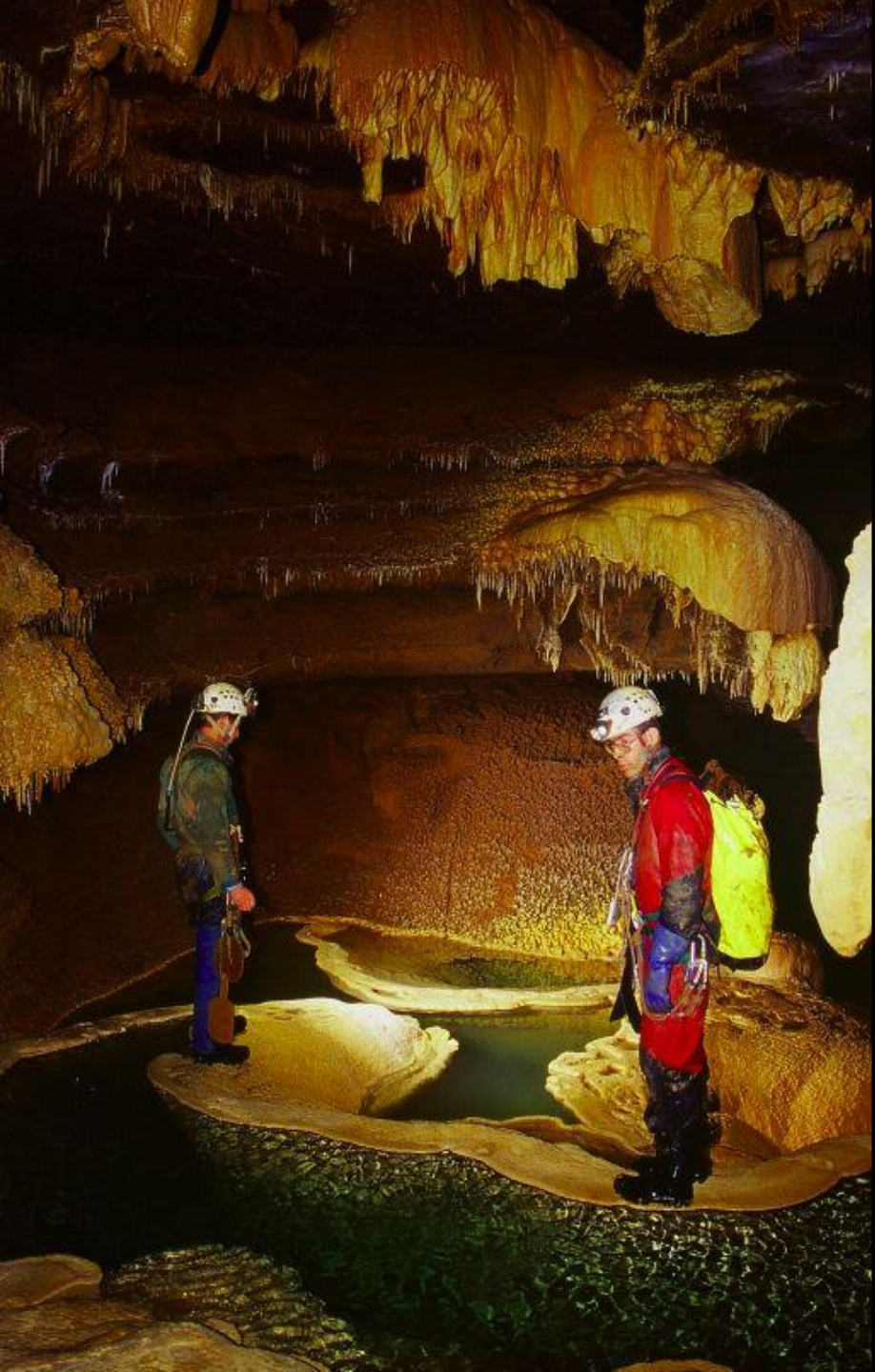

Na dnie groty płynie
podziemna rzeka,
po której organizowane są
rejsy łodziami.

Jak do tej pory udało się
odkryć 41 podziemnych
korytarzy z czego tylko
niewielka część udostępniona
jest turystom.

Oprócz podziemnych źródeł,
wodospadów i jezior jest tu
także wiele pięknych
stalaktytów i stalagmitów.

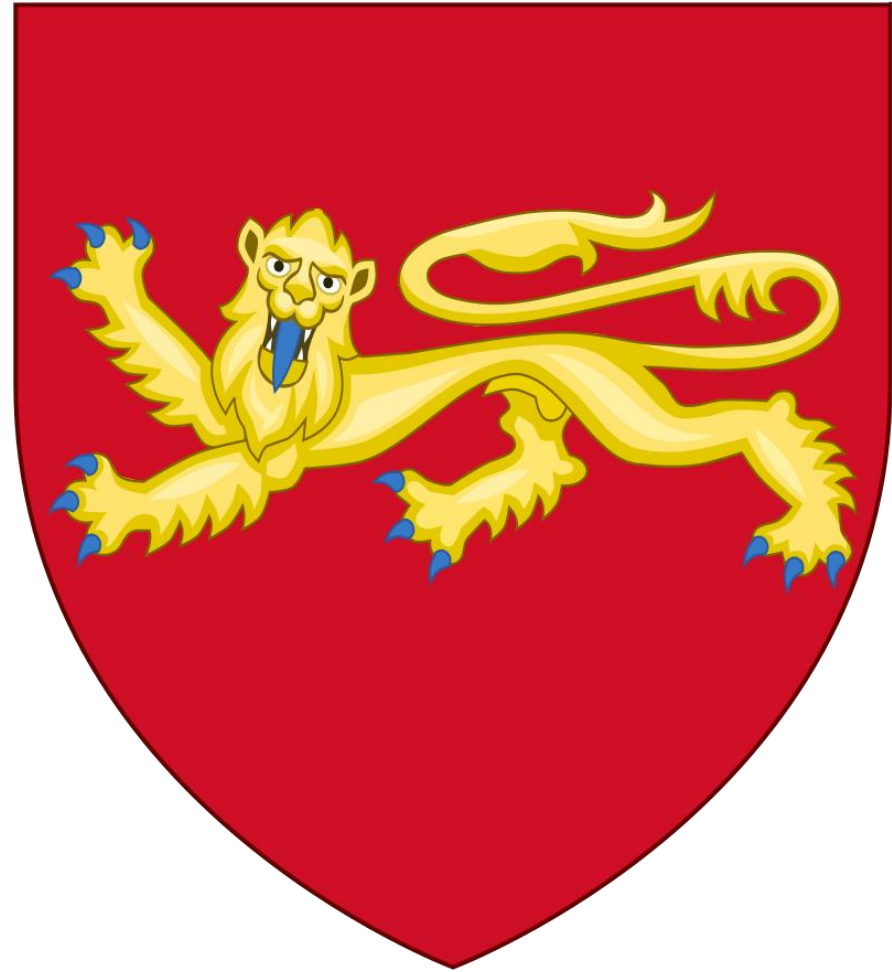

Akwitania

Przez kilka wieków (!!!) terenem tym władali Anglicy, za sprawą posagu, który wniosła do korony angielskiej **Eleonora Akwitańska**, co było powodem wielu konfliktów angielsko-francuskich ale też popularności i kariery wina bordeaux, które promowali Anglicy.

To jest niezwykle lubiany, rolniczo-leśny skrawek Francji, znany z pałaców, zamków, średniowiecznych opactw oraz skarbów archeologicznych, sięgających czasów neolitu czy kultury magdaleńskiej – w tym słynne **jaskinie Lascaux**. Region dzieli się na część czarną, białą i zieloną a dawniej słynął z wyrobów z gęsiego mięsa, np. pasztetów foie gras, trufli oraz orzechów.

Eleonora Akwitańska – królowa Francji i Anglii.

Była jedną z najmożniejszych i wpływowych kobiet Europy w średniowieczu, jedyną kobietą, która była zarówno królową Francji, jak i królową Anglii.

Charyzmatyczna i piękna, inteligentna i wykształcona, impulsywna i dumna, odważna i uparta, bogata i władcza.

Księżna Poitou i udzielna księżna Akwitanii. Królowa Francji i Anglii.

Matka królów Ryszarda Lwie Serce i Jana bez Ziemi. Uczestniczka drugiej krucjaty.

Sprawczyni konfliktu, którego kulminacją stała się wojna stuletnia.

Kobieta, która zmieniła bieg dziejów Europy na następne 300 lat.

Ryszard I Lwie Serce

(ur. 8 września 1157, zm. 6 kwietnia 1199) – król Anglii od 1189.

Syn Henryka II Plantageneta i Eleonory Akwitańskiej.

W latach 1190-1192 był jednym z dowódców trzeciej wyprawy krzyżowej. Uwięziony w Austrii w czasie drogi powrotnej, następnie przekazany cesarzowi Henrykowi VI.

Został uwolniony w 1194 roku. Zginął, walcząc z francuskim królem Filipem II Augustem o angielskie posiadłości we Francji.

Saint Emilion

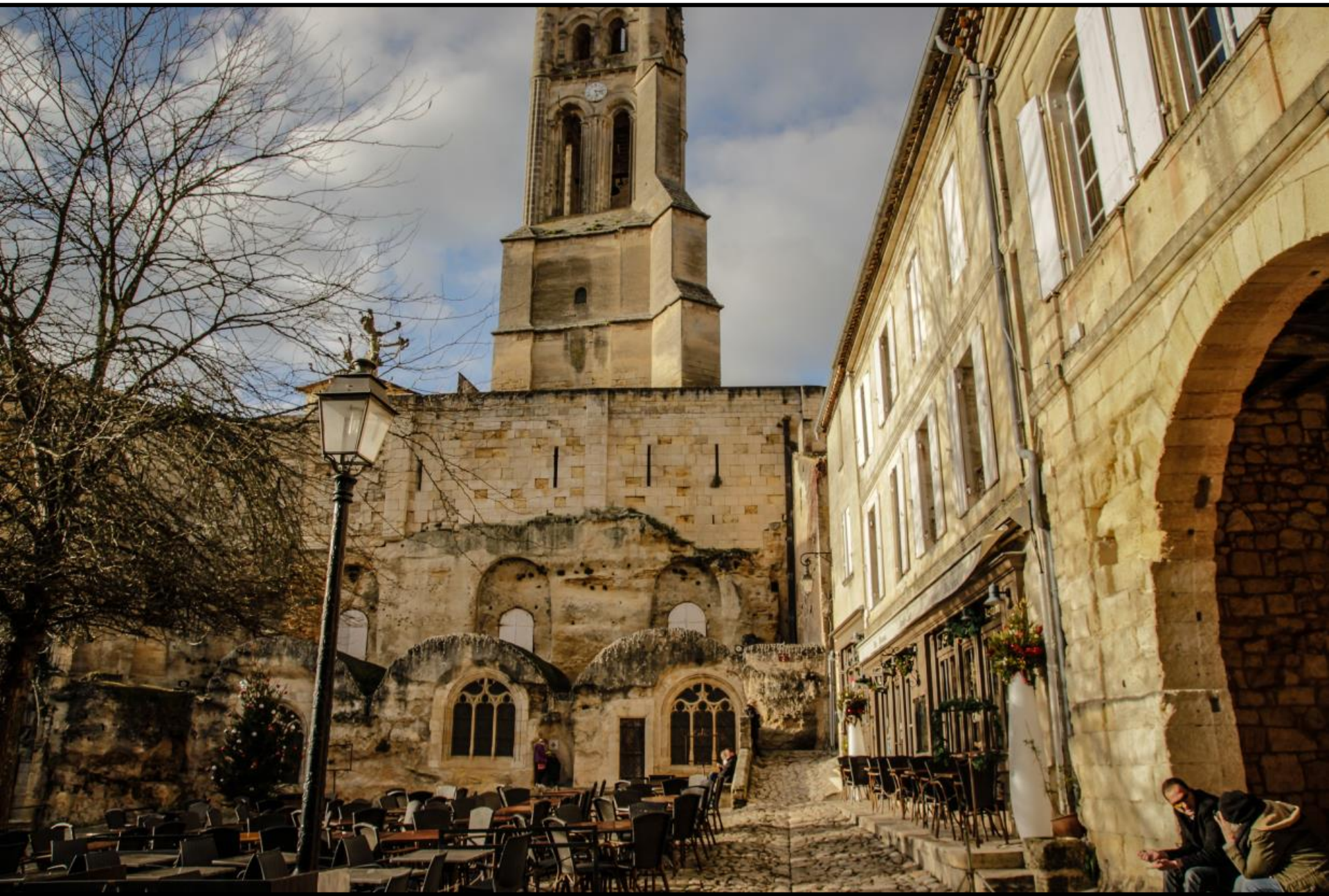
Panorama miasta. Dolina Dordogne.

. Miasto znane jest z produkcji win i bogatego krajobrazu, usłanego winnicami i starymi, zabytkowymi budowlami.

Klimatyczne zaułki St. Emilion

Okolice St. Emilion. Zwiedzanie winnic z degustacją

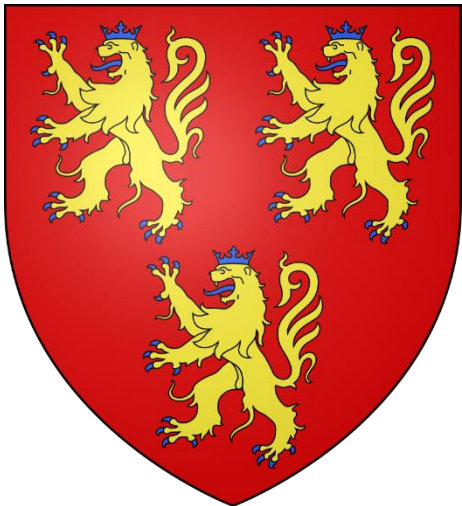

Dolina Dordogne

Nazwa francuskiego departamentu

Dordogne pochodzi od przepływającej przez ten obszar rzeki Dordogne o długości 490 km. Jest to piąta pod względem długości rzeka we Francji i łączy się w pobliżu Bordeaux z Garonną. Region doliny Dordogne słynie z produkcji win, licznych pałaców i średniowiecznych wiosek.

Chateau de Bridoire (słynie z foir gras)

Foie gras

Pasztet foie gras – pasztet (strasburski) produkowany ze stłuszczonej wątróbki kaczych i gęsich. Tradycyjne świąteczne danie kuchni francuskiej i jedna z najdroższych potraw tej kuchni.

Foie gras serwuje się na ciepło: pokrojone na plastry i usmażone na tłuszczu kaczym lub gęsim albo w formie pasztetu; na zimno: ugotowane w formie do pasztetu, przyprawione solą i przyprawami, ewentualnie armagnacem.

Châtaigne

Le château de Monbazillac (Dordogne)

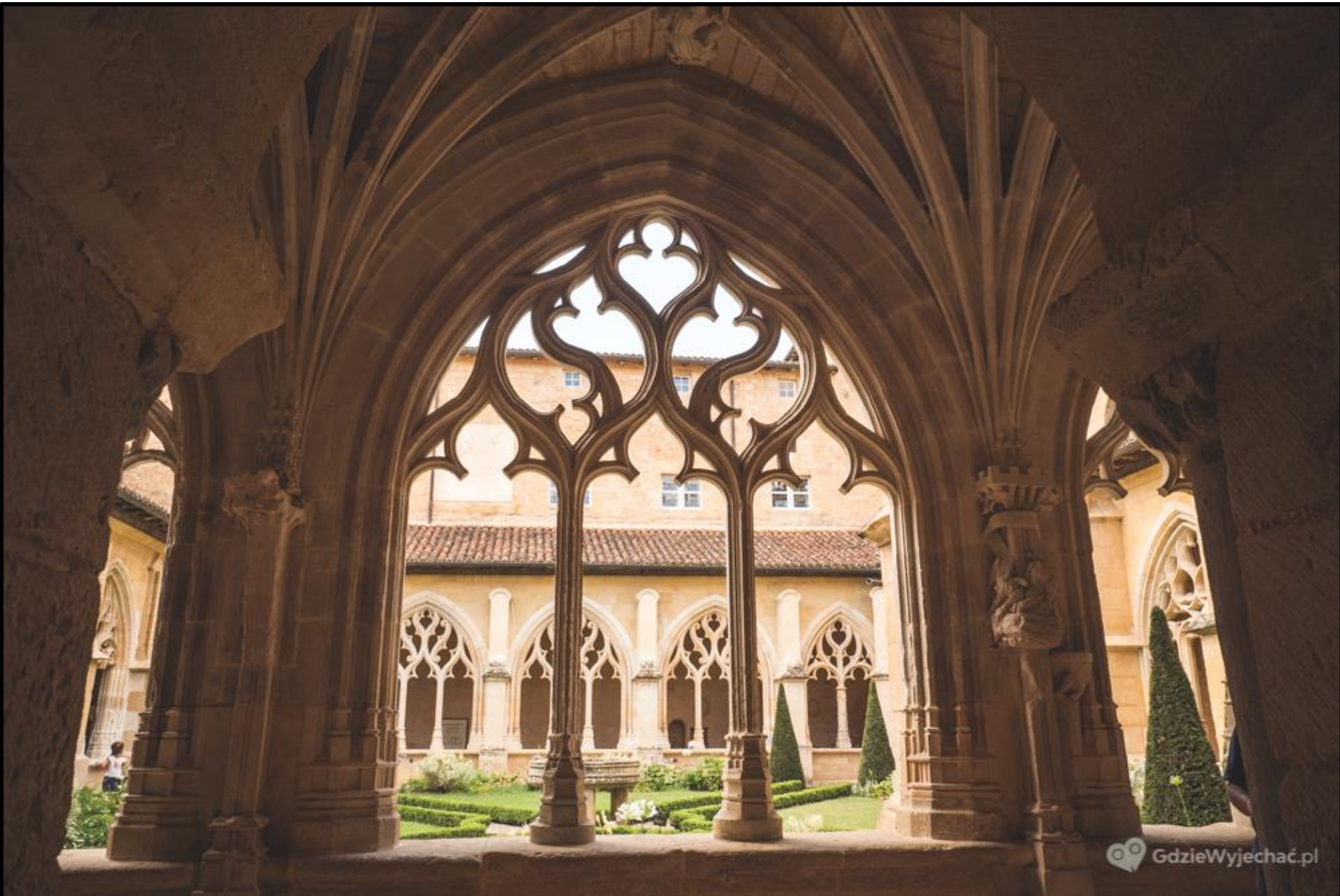

Domaine de Montlong Monbazillac to sławne, białe, słodkie wino, wytwarzane w okolicach Monbazillac.

Wino ma złocistożółtą barwę a aromaty soczystych brzoskwiń, suszonej moreli, kwiatu akacji, plastra miodu oraz prażonych orzechów i migdałów.

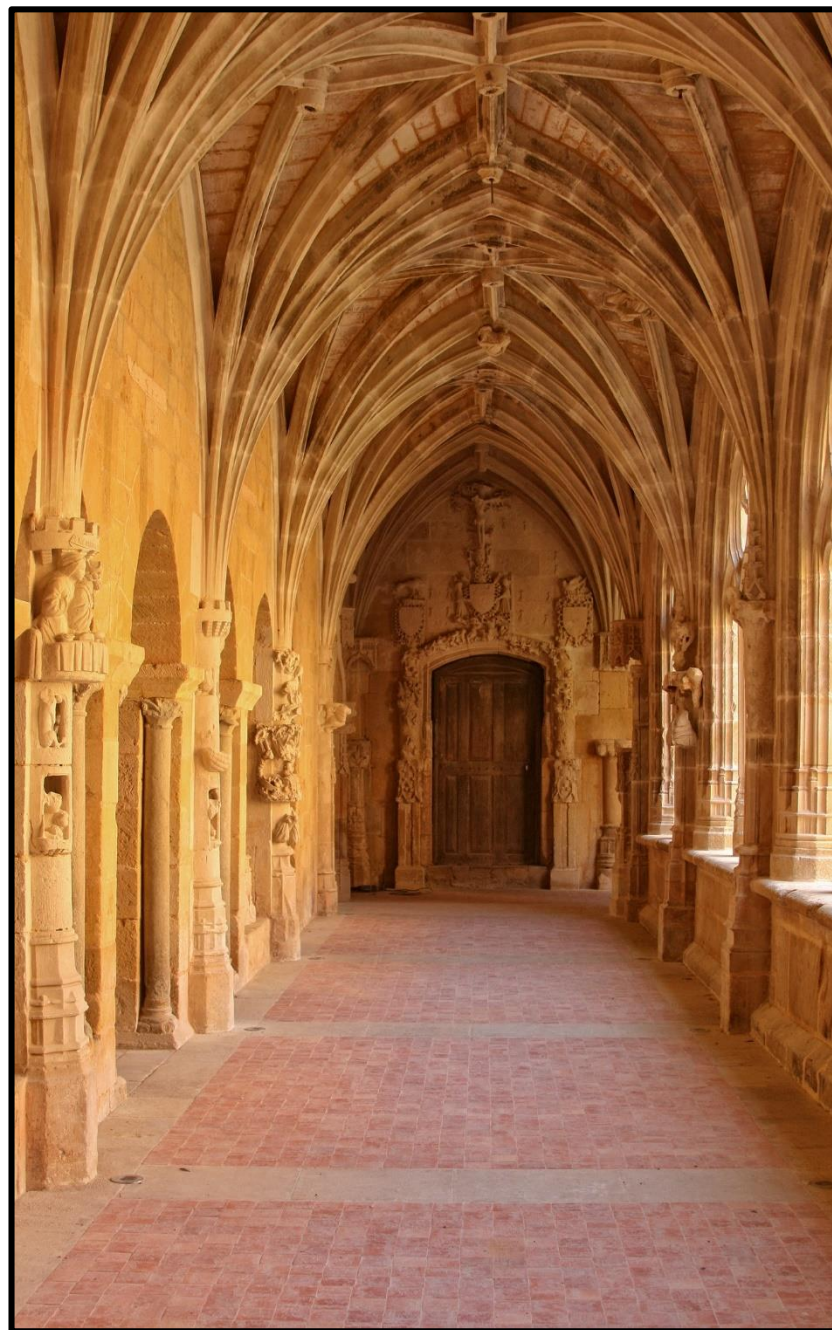

Opactwo Cadouin

Cadouin znane jest z cysterskiego opactwa z XI w.

Stało się miejscem masowych pielgrzymek z powodu fragmentu tkaniny, uznawanego za *fragment całunu Chrystusa*. Obecnie wiadomo, że tkanina pochodzi z XII wieku. Dla zwiedzających udostępniono przepiękny wirydaż z krużgankami z kremowego piaskowca. Zachowało się dużo kamiennych rzeźb oraz bogato rzeźbionych kolumn. Na niektórych widać ślady uszkodzeń. Powstały one głównie podczas Francuskiej Rewolucji. W klasztorным budynku mieści się obecnie Młodzieżowy Hostel.

Cadouin (Dordogne) opactwo cysterskie, założone w XII w.

**Matka Boża
z Dzieciątkiem.**

**Cadouin opactwo
w Dolinie Dordogne.**

Opactwo to część szlaku pielgrzymkowego do Santiago de Compostela

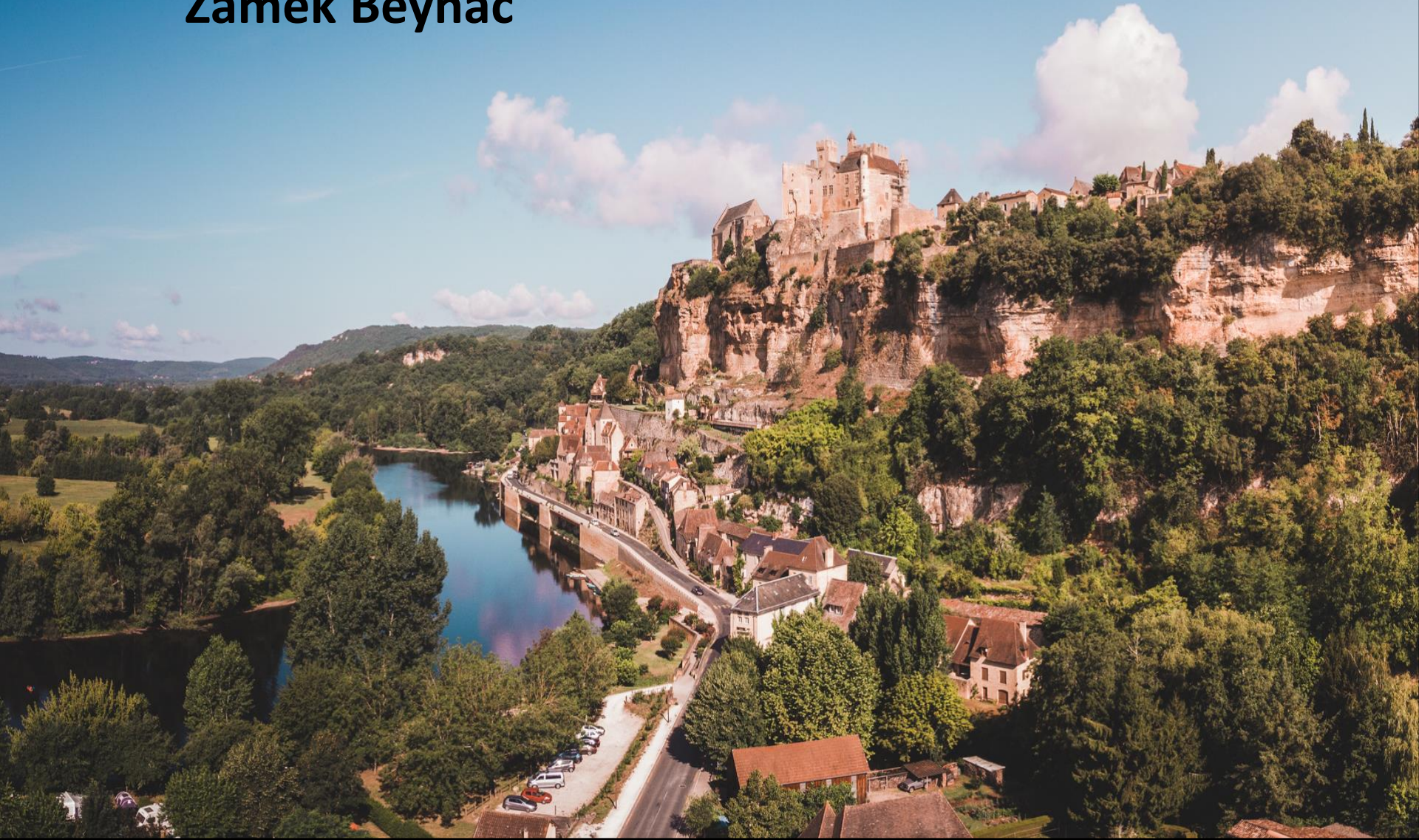
Chateau des Milandes. (Obecnie hotel)

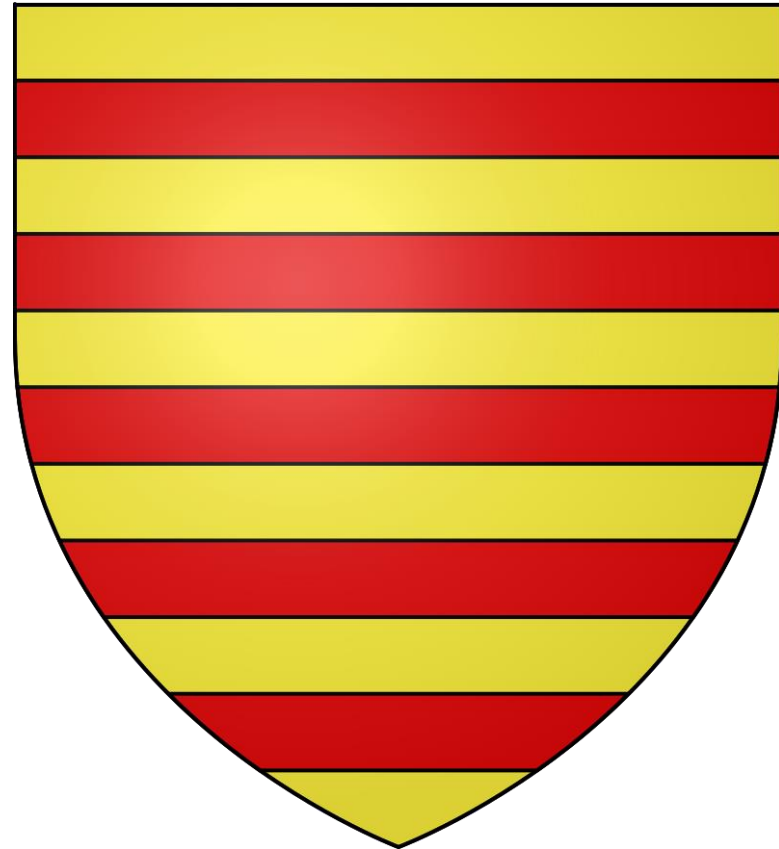

Zamek Beynac

Beynac-et-Cazenac

To niewielka miejscowość w środkowej Francji, położona nad rzeką **Dordogne**. Jednym z jej ciekawszych zabytków jest usytuowany na szczycie wysokiego wapiennego wzgórza średniowieczny **zamek** (Château de Beynac). Jego początki sięgają XII wieku, kiedy to na polecenie członków możnej rodziny **Beynac** wzniesiona została tu pierwsza warownia.

W czasie **wojny stuletniej** (okres konfliktów zbrojnych toczonych między Anglią a Francją w latach 1337-1453) zamek pełnił rolę ważnego francuskiego granicznego punktu strategicznego.

Beynac był ważną siedzibą francuskich baronów, pełniąc znaczącą funkcję obronną w zespole zamków Perigord. Na najwyższych kondygnacjach, znajduje się klasyczna sala balowa/tronowa (salle des Etats du Perigord), kaplica i komnata, należąca do Ryszarda Lwie Serce.

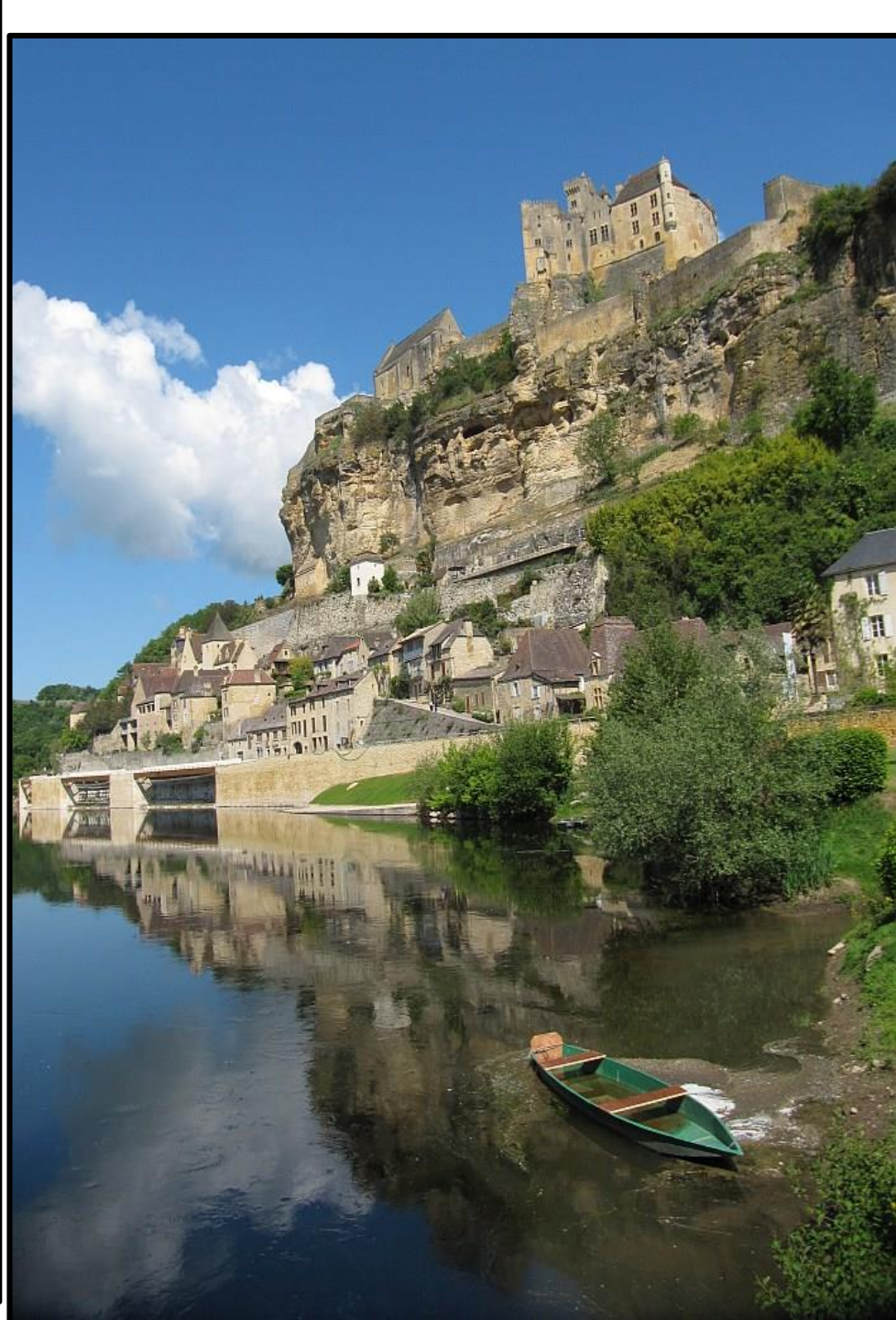
Zamek Castelnaud

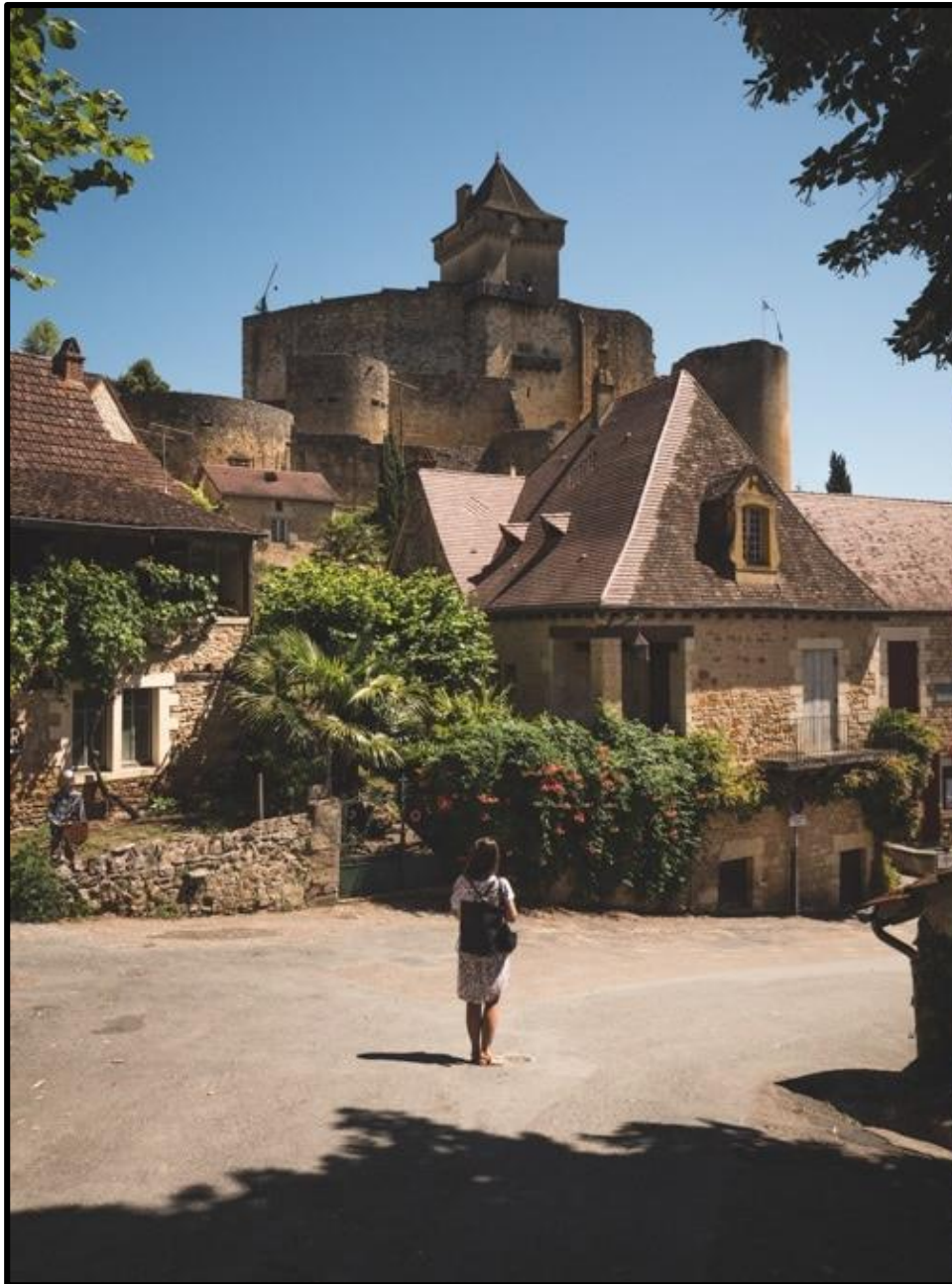

Castelnaud-de-Gratecambe to miejscowość położona w dolinie rzeki **Dordogne**, naprzeciwko zamku **Beynac**. Główną atrakcją turystyczną jest tu usytuowany na wysokiej skale imponujący średniowieczny **zamek obronny**. Warownia wzniesiona została prawdopodobnie pod koniec XII lub na początku XIII wieku. Była siedzibą Anglików, katarów, wreszcie wojsk króla Francji.

W okresie Rewolucji Francuskiej warownia została splądrowana i doszczętnie zniszczona. Ostatecznie zaniedbana i zrujnowana została opuszczona i stopniowo zaczęła popadać w coraz to większą ruinę. Pierwsze większe prace konserwatorskie przeprowadzone zostały dopiero w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia. Obecnie w pełni odrestaurowanym zamku funkcjonuje otwarte w 1985 roku **Muzeum Średniowiecznego Oręża**. Odwiedzający obejrzyć mogą tu pochodzącą z XIII-XVIII bogatą kolekcję różnego rodzaju mieczy, kusz, włócznie czy zbroi. Ekspozycja obejmuje także różnego rodzaju rekonstrukcje machin oblężniczych i katapult.

Machina oblężnicza

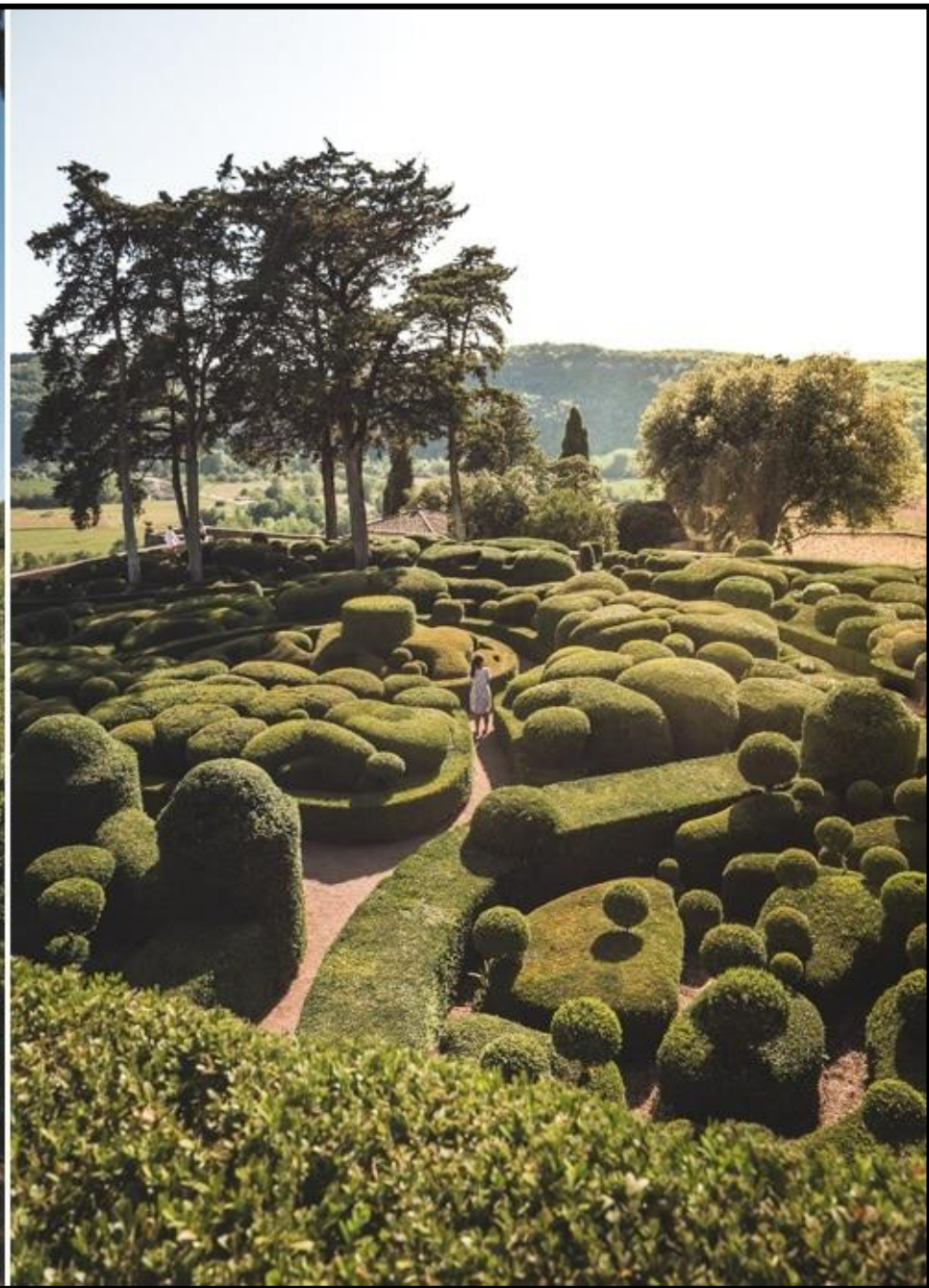
Ogrody Marqueyssac

Vezac to miejscowość, położona w dolinie rzeki **Dordogne**. Tym co przyciąga tu turystów są usytuowane w pobliżu miasta w malowniczej scenerii XVII wiecznego zamku - **Château de Marqueyssac** - jedne z najpiękniejszych francuskich ogrodów. Powstały one w drugiej połowie XIX wieku, kiedy to pewien prawnik (a z zamiłowania ogrodnik) **Julien de Cerva** odziedziczył posiadłość Marqueyssac i poświęcił przeszło trzydzieści lat swojego życia na stworzenie bajkowych wręcz ogrodów.

Kompleks pałacowo-ogrodowy jest ogromny (ponad 20 ha). Zachwycamy się zarówno labiryntem z fantazyjnie powycinanego bukszpanowego żywopłotu, tunelami roślinnymi, przechadzającymi się pawiami i „tajemnymi przejściami” z roślin, ale też pejzażami. Ogród rozciąga się na szczycie wapiennej skały ponad doliną rzeki Dordogne.

Sarlat la Caneda. Gęsi jarmark

W Sarlat-la-Caneda czas jakby się zatrzymał

GROTTE
ROUSSEAU ROC

Crique

HONNEUR
AUX
PATRONS

Widok na Saint-Cirq-Lapopie nad rzeką Lot

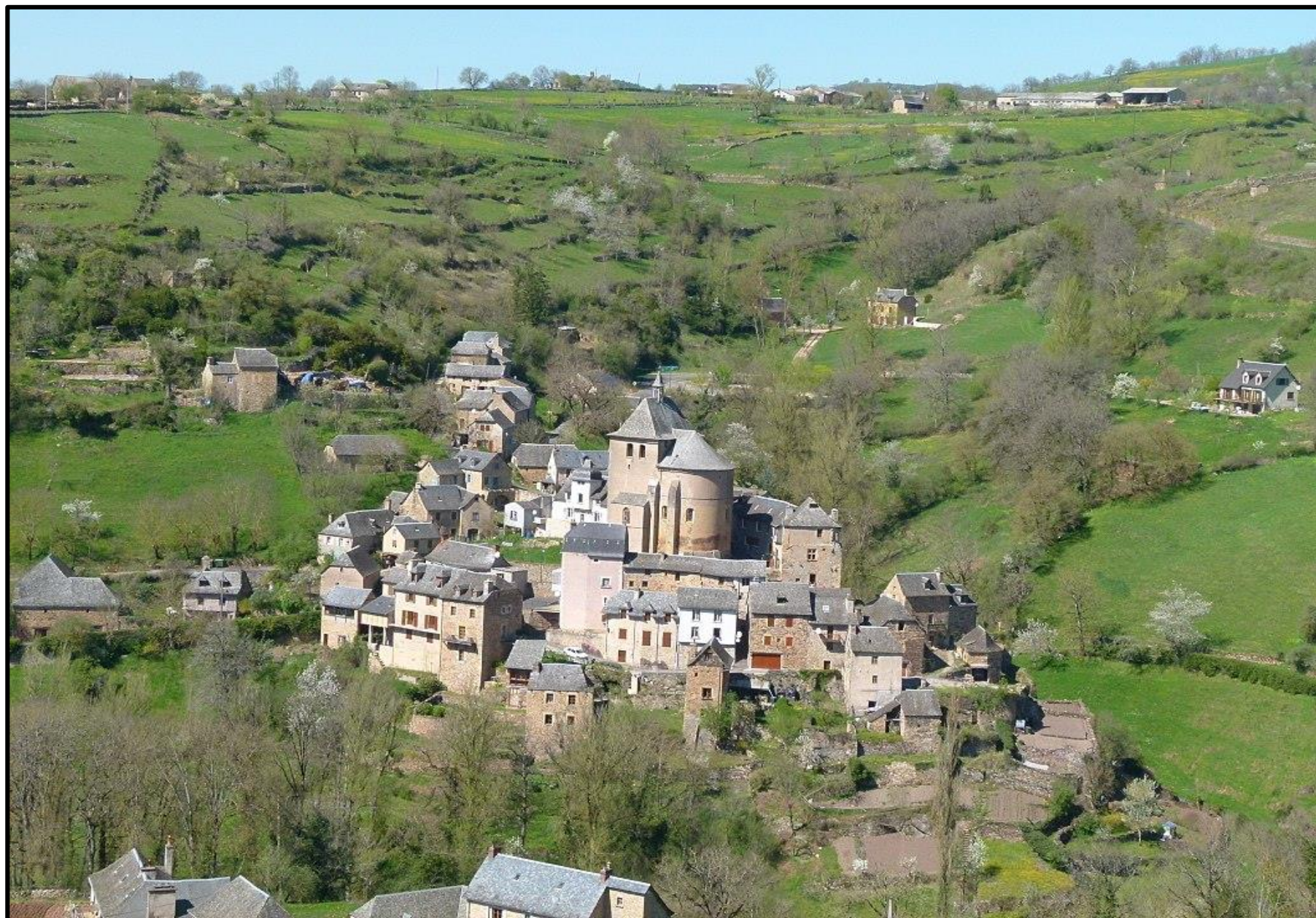
Dolina rzeki Lot
widziana z miejscowości
Saint-Cirq-Lapopie

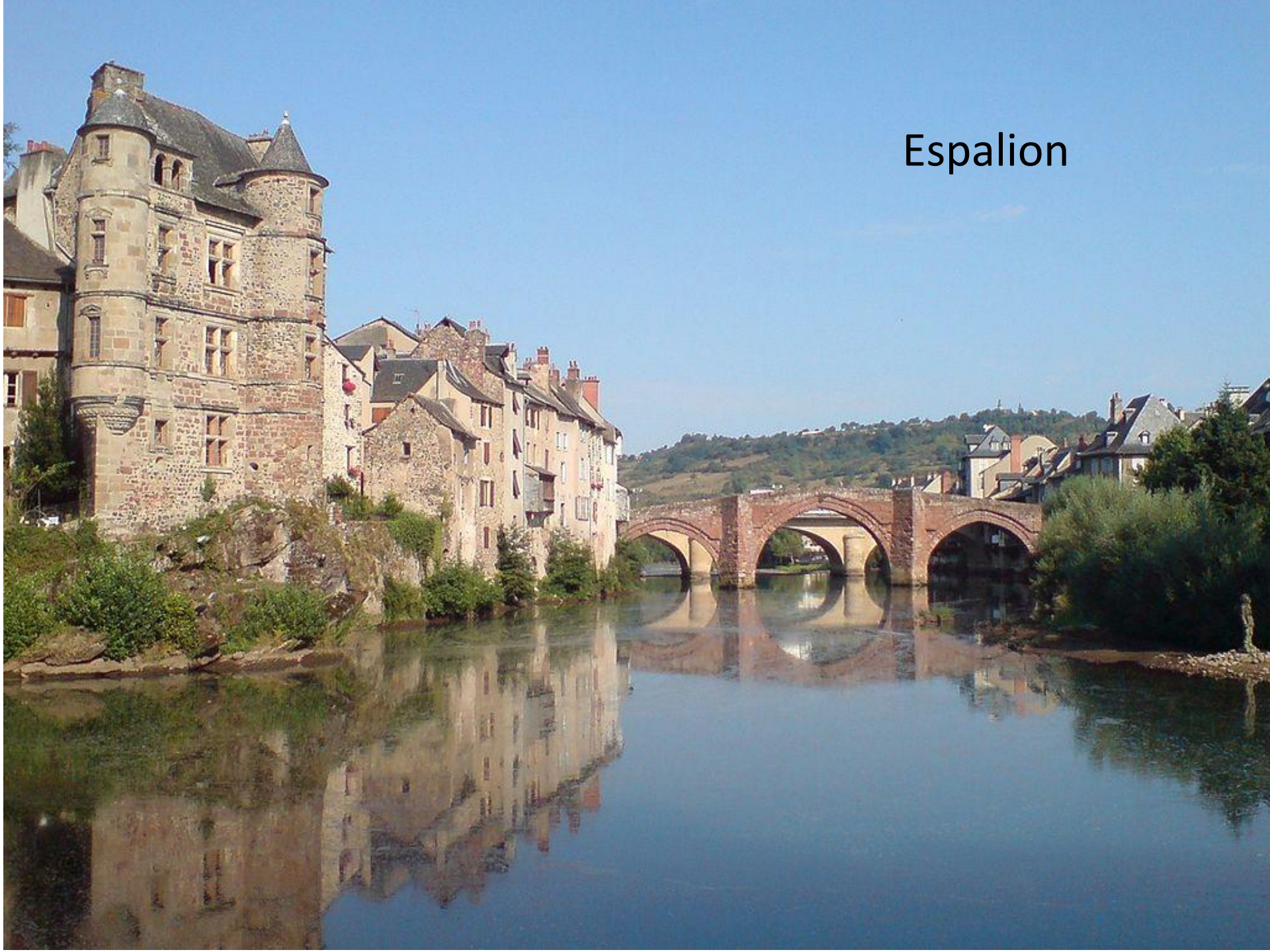

Zamek w Salvagnac-Cajarc

Le village de Coubisou nad rzeką Lot

Espalion

Zamek w Viellevie

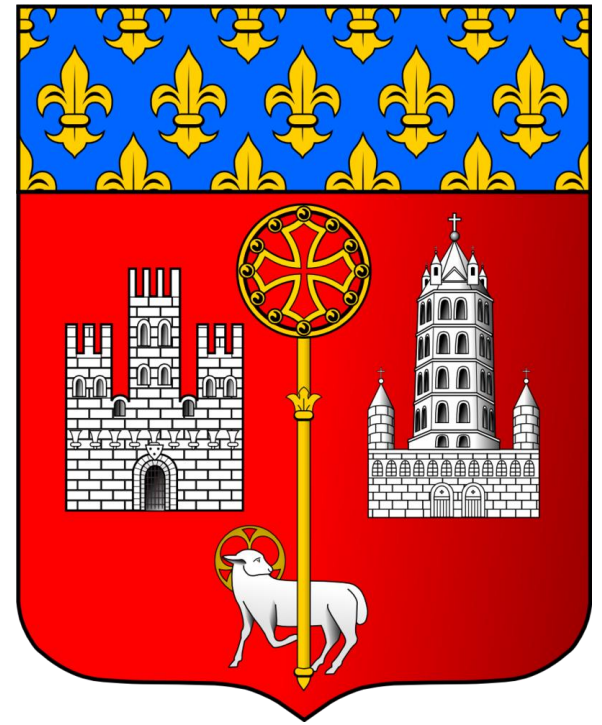
Tuluza

Tuluza (fr. *Toulouse* – Położona jest nad rzeką Garonną

Miasto zostało założone przez Rzymian jako miasto *Tolosa*, które później (w V wieku) było stolicą państwa Wizygotów. W 507 roku została zdobyta przez Franków. Od IX wieku była stolicą hrabstwa Tuluza.

Większość budynków zbudowanych jest z różowo-pomarańczowej cegły.

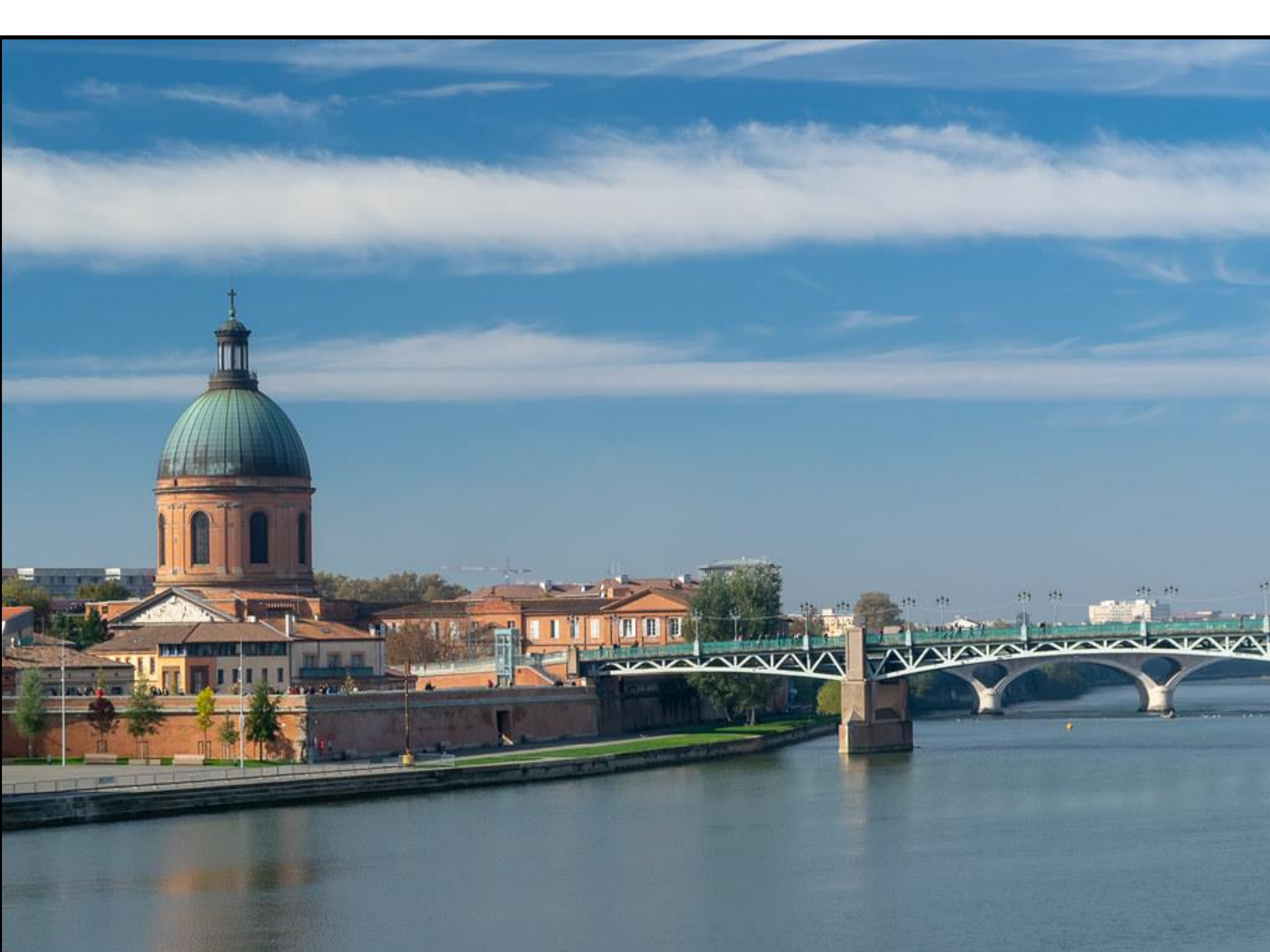

Tuluza to niezwykle połączenie południowego nastroju z powiewem wielkich gór. Spacerujemy wśród sfatygowanych, ale pięknych kamienic z różowej cegły. Znajdujemy tu nie tylko błogi spokój leniwej rzeki Garonny i wyciszoną atmosferę urokliwych skwerków, ale i ulice pełne młodzieży, imprezy pełne życia i świetną sztukę. Tuluza to widok na Pireneje, bliskość morza i oceanu, rewelacyjne wina i genialne sery, śpiewna wymowa Francuzów z południa.

Dziś Tuluza jest drugim po Paryżu ośrodkiem akademickim we Francji.

Le Pont Neuf (Nowy Most)- jest to najstarszy most w Tuluzie, dawniej służył jako wejście do miasta, łącząc Stare Miasto z dzielnicą Cours Dillon przez rzekę Garona.

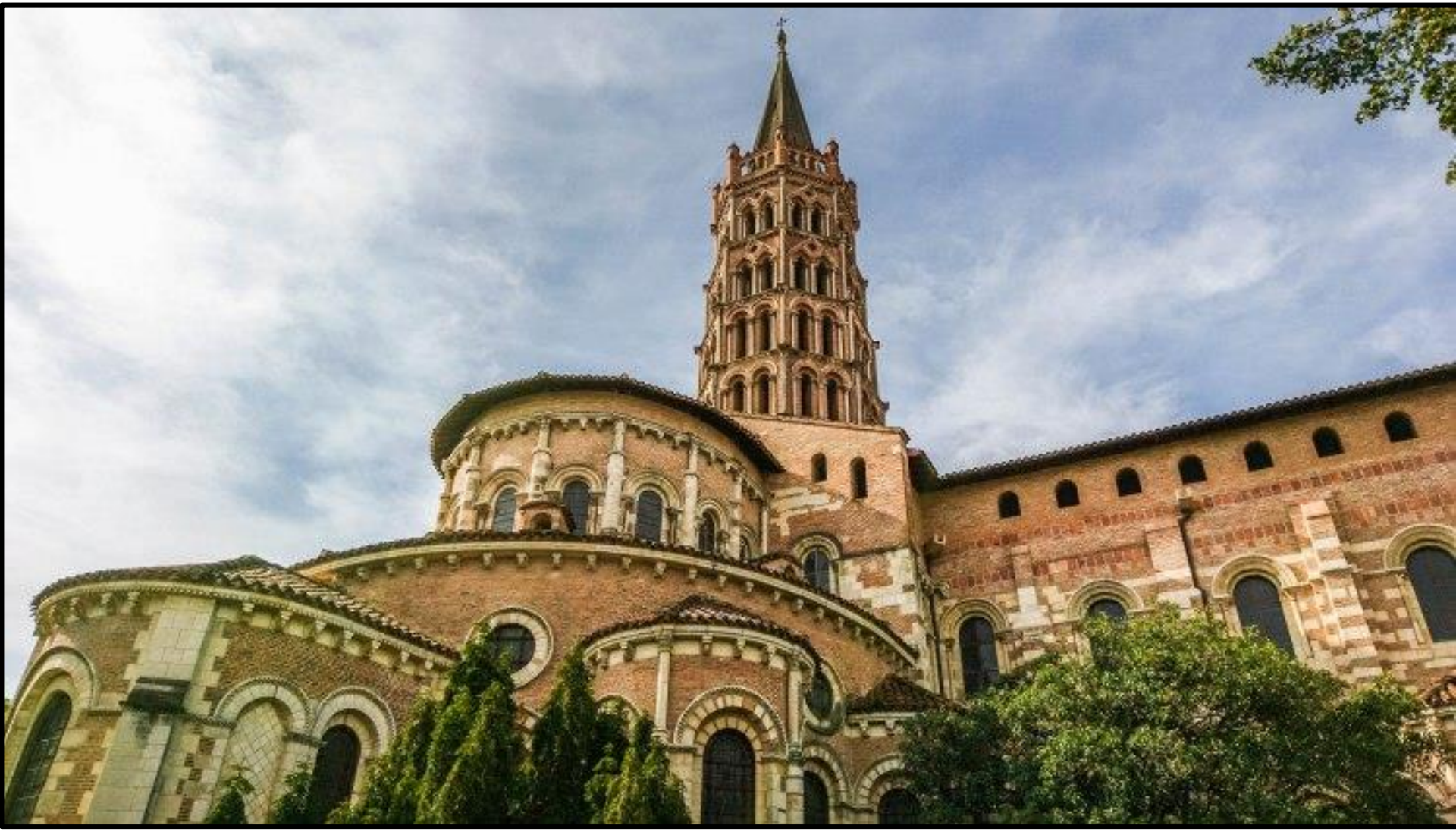

Bazylika Saint-Sernin. Jej historia sięga IV w. Sam kościół z zewnątrz pasuje idealnie do architektury miasta, natomiast wewnątrz robi bardzo surowe wrażenie. W środku można odwiedzić kryptę ze szczątkami św. Saturnina oraz innych świętych.

.Swoje rozmiary świątynia zawdzięcza temu, że ulokowana była na trasie pielgrzymek do grobu Świętego Jakuba i musiała pomieścić wszystkich pielgrzymów, którzy zatrzymywali się na modlitwę.

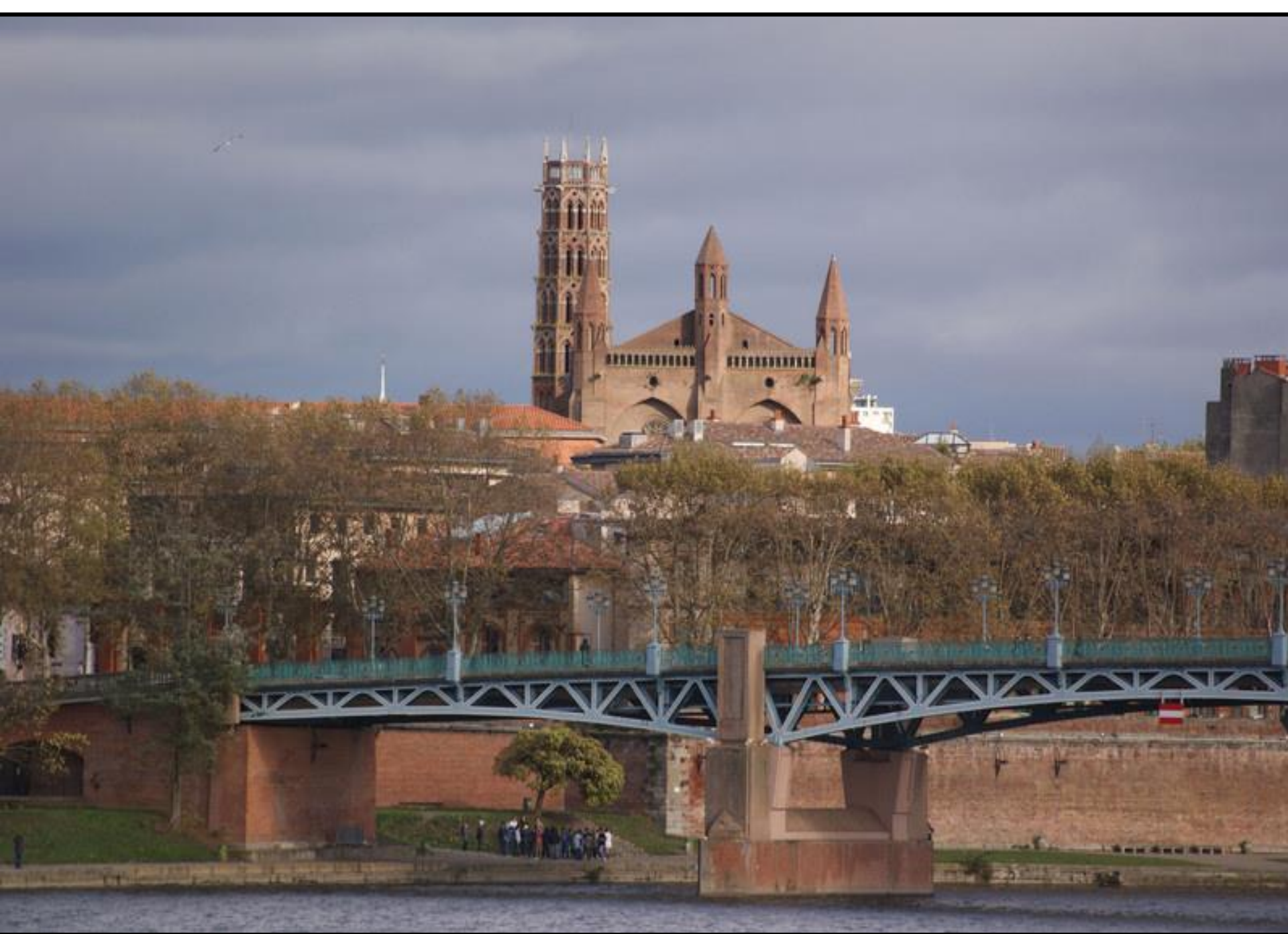

Ratusz

Kościół Jakobinów

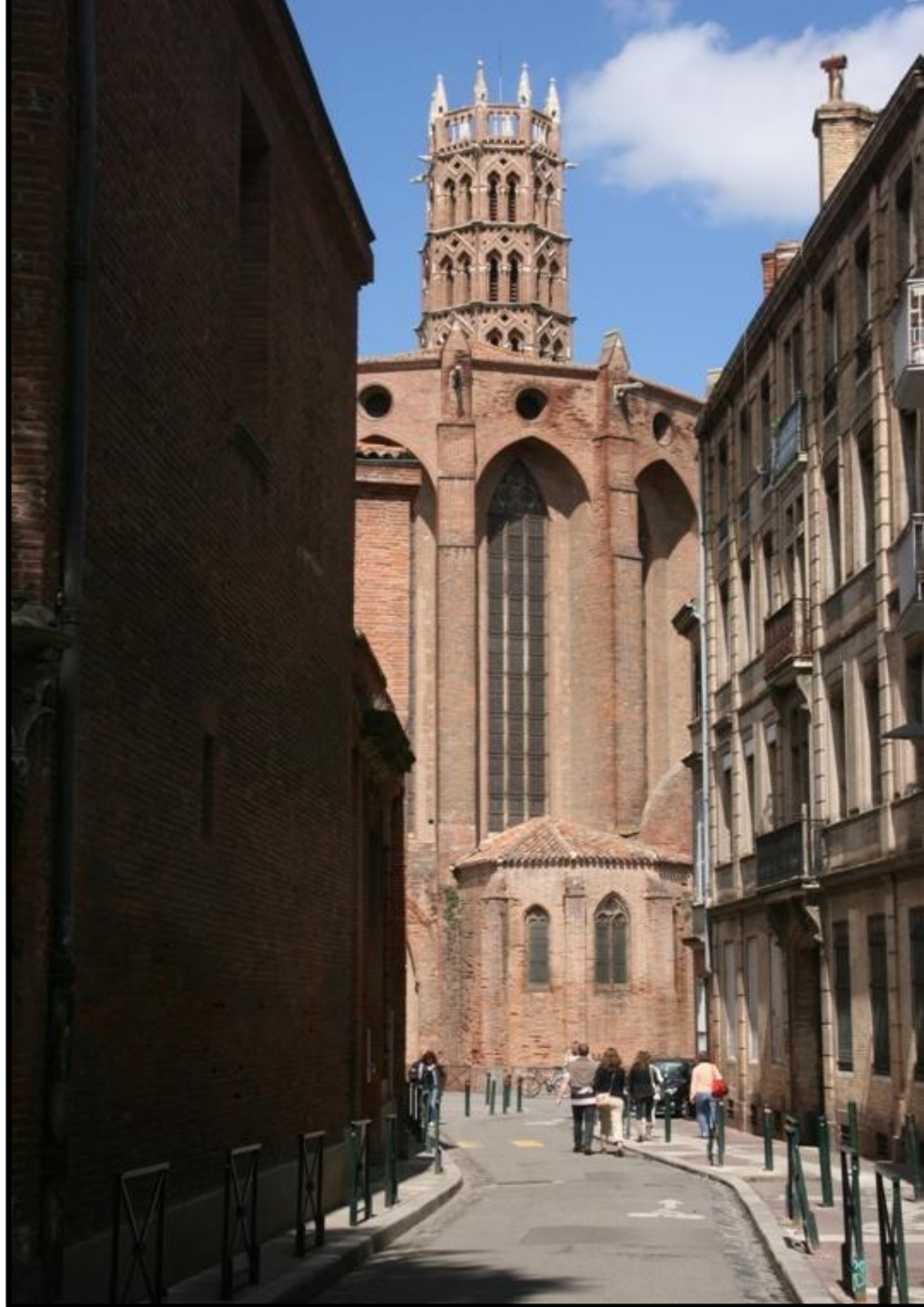

Kościół Jakobinów (czyli Dominikanów) to przede wszystkim niesamowita przestrzeń!. Znajduje się tu grobowiec największego spośród Dominikanów, św. Tomasza z Akwinu.

Okolo 1216 r. zgromadzenie Dominikanów rozpoczęło budowę kościoła Jakobinów, ciągnącą się przez dwa wieki. Początkowo znajdował się tu klasztor Dominikanów, który stał się instytucją założycielską dla pierwszej wyższej uczelni Tuluzy - uniwersytetu, który otwarto w 1229 r.

Z zewnątrz budynek kościoła sprawia wrażenie ciężkiego i masywnego, ale wewnątrz, dzięki kolumnom, wąskim wydłużonym oknom i filarom wzdłuż ścian między oknami wydaje się być wyższy i bardziej strzelisty.

Od strony północnej do budynku przylega wysmukła ośmioboczna dzwonnica oraz urocze gotyckie krużganki, których małe arkadki wsparte są na cienkich, podwójnych kolumnach.

Z krużganków przechodzi się do kapitułarza a dalej do kaplicy św. Antoniego. Kaplica ozdobiona jest freskami.

Saint Stephen's Cathedral (Saint Etienne)

Pierwotny kościół zbudowany był około XII wieku - w stylu gotyckim. Do gotyckiej części dostawiono wieżę z cegły z renesansowym zwieńczeniem. Wnętrze kościoła zadziwia swą przestrzenią i brakiem symetrii.

Do pierwotnej świątyni w XIII wieku dobudowano nowe, gotyckie prezbiterium w stylu klasycznego gotyku, nietypowego w tej części Francji.

Piękny jest ołtarz barokowy i stalle z tronem biskupim również z XVII w.

Muzeum Augustynów Położony w samym centrum miasta był klasztor jest siedzibą **Muzeum Sztuk Pięknych**.

Placówka ta posiada najciekawszą i najwartościowszą kolekcję dzieł sztuki w Tuluzie. Wśród eksponatów znajdują się różnorodne dzieła sztuki od czasów średniowiecza do początków XX wieku. Zobaczyć tam możemy między innymi obrazy Rubensa, Toulouse-Lautreca oraz Delacroix. Ciekawymi eksponatami są również rzeźby w stylu romańskim i gotyckim.

Esplanade
C.R.I.V.
Hôtel d'Assézat
Fondation Bemberg

CCEM

Gargulce zdjęte z naroży dachu

Wystawa romańskich głowic

Św. Jan Ewangelista
i Św. Augustyn
w obrazie Perugina
w Muzeum
Augustianów
w Tuluzie

Dzięki położeniu geograficznemu Tuluza - najbardziej wysunięte na południe miasto Francji - od dawna było ważnym ośrodkiem lotniczym. W czasie wojny Antoine de Saint-Exupéry wyruszał stąd wraz z innymi kurierami na loty do Afryki i Ameryki Południowej. Dziś Tuluza jest francuskim centrum aeronautyki.

Ma tu swoją fabrykę m.in. Airbus, największa firma aeronautyczna na świecie. Jedną z gigantycznych fabryk można zwiedzać - i zobaczyć na własne oczy, jak powstają samoloty Airbus A330 i A340 czy rakieta Mirage (2-godzinna wizyta z przewodnikiem 9 euro.)

. Pod koniec lat 90. powstało w Tuluzie Cité de l'Espace, czyli Miasto Kosmosu, oparte na amerykańskim modelu rozrywkowego muzeum nauki. Miasteczko zachwyca oryginalnymi pomysłami i interaktywnymi wystawami.

Zwiedzając fabrykę Airbusa można jednocześnie zajrzeć do muzeum lotnictwa *aeroscopia*

Kosmiczne miasteczko

Tradycyjne pieczywo

Tradycyjne przekąski

Wina z Bordeaux wraz z tymi z Burgundii i Szampanii stanowią „trójkę” francuskiej sztuki uprawy winorośli i produkcji wina.

Kawa po francusku,
czyli
czarna kawa
z solidną porcją
francuskiego rumu
i bitą śmietaną.

W końcu nie samym
winem człowiek w
Akwitanii żyje.

Dziękuję

